Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. Guțan Vitalie)
Dosarul nr. 2ai-228/25 (2-19086323-02-2ai-05082025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

05 februarie 2026 mun. Chişinău

Completul judiciar din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

Examinând în procedură scrisă, cererea de apel declarată de SRL ”Construm” asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 martie 2025, adoptată la cererea lichidatorului SA ”Electrosistem” în procedura falimentului, Bostan Nicolae către terțul poprit SRL „Construm” privind validarea popririi şi încasarea datoriei,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acţiunii, circumstanţele cauzei.

La 28 noiembrie 2019, lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae a înaintat cerere privind validarea popririi față de terțul poprit SRL ”Construm” în sumă de 78 000 lei.

În motivarea cererii, a invocat că SRL ”Construm” dispune de o datorie față de SA ”Electrosistem”, fapt ce rezultă din contractul nr. MSP-03/12 din 24 mai 2012.

Potrivit contractului încheiat între părți, SRL ”Construm” a preluat datoria de la SRL ”Market Sistem Plus” și s-a obligat să o stingă față de SA ”Electrosistem”.

A menționat că potrivit pct. 2.4 din contractul de preluare a datoriei, în cazul neachitării în termen a obligațiilor contractuale de către SRL ”Construm”, ultimul va achita și o penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Susține că SRL ”Construm” până în prezent nu și-a îndeplinit obligațiile de achitare a sumei datorate, prin urmare i s-a calculat și o penalitate contractuală.

Solicită validarea popririi cu încasarea de la terţul poprit SRL ”Construm” în beneficiul debitorului SA ”Electrosistem” a sumei de 92 040 lei cu titlu de datorie și penalitate.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 14 septembrie 2020, s-a admis cererea de validare a popririi înaintată de lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae cu privire la validarea popririi şi încasarea sumei de la terţul poprit SRL ”Construm”; s-a validat poprirea și s-a încasat de la terțul poprit SRL ”Construm” în masa debitoare a SA ”Electrosistem” suma datoriei în mărime de 78 000 lei, a penalității în sumă de 14 040 lei; s-a încasat din contul SRL ”Construm” în beneficiul statului taxa de stat în suma de 2 761,20 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 14 septembrie 2020, la 28.09.2020 SRL ”Construm” a contestat-o cu recurs.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2020, s-a admis recursul declarat de SRL ”Construm”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 septembrie 2020 și s-a restituit pricina spre rejudecare în Judecătoria Chișinău, sediul Central, în alt complet de judecată.

La 23.03.2021, terțul poprit SRL ”Construm” a depus referință la cererea de validare a popririi.

În motivarea referinței, terțul poprit a invocat tardivitatea cererii de validare a popririi.

În acest sens, a menționat că datoria rezultă din raportul obligațional ce reiese din Contractul de cesiune nr. MSP-03/12 din 24.05.2012. Astfel, dreptul debitorului insolvabil de a solicita achitarea datoriei formate în baza acestui contract a început să curgă la 24.05.2012 și a expirat după 3 ani, adică aproximativ la 25.05.2015, iar SA ”Electrosistem” în perioada de aproximativ 7 ani și 6 luni, nu a întreprins nici o acțiune în vederea restituirii datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 14 iulie 2021, s-a respins cererea de lichidatorului SA ”Electrosistem” în procedura falimentului, Bostan Nicolae împotriva terțului poprit privind validarea popririi şi încasarea datoriei în mărime de 92 040,00 lei și s-a desființat poprirea înființată de lichidatorul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului Bostan Nicolae împotriva terțului poprit SRL ”Construm”, în sumă de 92 040,00 lei.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la 20.07.2021, lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae a contestat-o cu recurs.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, s-a admis recursul declarat de lichidatorul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului, Bostan Nicolae; s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 iulie 2021, și s-a restituit cauza la rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Central în același complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, ținând cont de faptul că prin referința depusă de administratorul SRL ”Construm”, Galina Ulian la 23.03.2021 a fost invocată tardivitatea acțiunii, instanța de judecată a pus în discuție chestiunea privind ridicarea excepției de tardivitate.

Astfel, reprezentantul lichidatorului SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae, Bostan Gheorghe a solicitat respingerea excepției de tardivitate și a menționat că acțiunea este depusă în termen, fiind anexat răspunsul din 20.09.2017 al SRL ”Construm”.

Prin încheierea protocolară pronunțată în cadrul ședinței de judecată, instanța a respins excepția de tardivitate depusă de terțul poprit SRL ”Construm”, fiind reținute ca întemeiate argumentele reclamantului, precum că prin răspunsul terțului poprit SRL ”Construm” din 20.09.2017, a fost întreruptă curgerea termenului de prescripție, în temeiul art. 277 Cod civil (redacția veche), cât și art. 401 Cod civil (modernizat), circumstanțe stabilite în pct. 55 a deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 08.02.2022. Respectiv, a concluzionat că din data de 20.09.2017 a început să curge un nou termen care urma să expire la 20.09.2020, prezenta acțiune fiind depusă la 28.11.2019 în termenul legal de prescripție.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27.04.2023, s-a admis cererea lichidatorului SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae împotriva terțului poprit SRL ”Construm” privind validarea popririi și încasarea datoriei. S-a validat poprirea înființată de lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae împotriva terțului poprit SRL ”Construm”, în sumă totală de 92 040,00 lei. S-a încasat de la SRL ”Construm” în contul masei debitoare a SA ”Electrosistem” suma de 78 000,00 lei cu titlu de datorie și suma de 14 040 lei cu titlu de penalități, în total suma de 92 040,00 lei. S-a încasat de la SRL ”Construm” în beneficiul statului suma de 2 761,20 lei cu titlu de taxă de stat.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la 05.05.2023 SRL ”Construm” a contestat-o cu recurs.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2024, s-a admis apelul declarat de SRL ”Construm”; S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 aprilie 2023 în cauza civilă prin care s-a admis cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae către terțul poprit SRL ”Construm” privind încasarea sumei, cu restituirea cauzei la rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Central, în alt complet de judecată.

Drept temei al soluției de remitere a cauzei la rejudecare, instanța de apel a reținut că instanța de fond a soluționat în cadrul examinării cauzei problema unor persoane neantrenate în proces, or, aceasta nu a antrenat în proces partea care a cesionat datoria sa față de SA ”Electrosistem” către SRL ”Construm”, anume cedentul SRL ”Market Sistem Plus”.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 30.09.2024, dosarul SA ”Electrosistem” vs SRL ”Construm” - validarea popririi a fost repartizat, în mod automat-aleatoriu, judecătorului Guțan Vitalie.

În cadrul rejudecării cauzei, ținând cont de motivele de casare reținute de instanța de apel, prin încheierea protocolară a instanței din 11.12.202, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL ”Market Sistem Plus”.

În ședința de judecată reprezentantul lichidatorului SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae, avocatul Croitoru Liviu a solicitat admiterea cererii privind validarea popririi. Suplimentar a menționat că poprirea a fost înaintată în termen, a fost expediată somația către SRL ”Construm”, care a fost recepționată, dar nu au primit nici un răspuns.

În ședința de judecată terțul poprit SRL ”Construm”, cât și reprezentantul său, avocatul Cuznețov Alexandru, nu s-au prezentat, fiind legal citați, iar prin cererea din 11.03.2025, avocatul Cuznețov Alexandru a solicitat amânarea din motiv că este antrenat în alt proces.

Având în vedere că terțul poprit a solicitat deja amânarea cauzei prin cererea din 10.02.2025, cerere care a fost admisă, a faptului că cauza se află pe rol din anul 2019, cât și a faptului că motivele de amânare invocate de avocatul Cuznețov Alexandru nu au fost probate, în temeiul art. 206 alin. (5) Cod de procedură civilă, instanța a dispus respingerea cererii de amânare.

Intervenientul accesoriu SRL ”Market Sistem Plus” nu s-a prezentat, însă potrivit informației extrase de pe pagina web date.gov.md, s-a constatat că SRL ”Market Sistem Plus” este lichidată, fapt confirmat și prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25.01.2016, prin care s-a aprobat raportul final și bilanțul de lichidare a lichidatorului Leu Vasile, s-a încetat procesul de insolvabilitate față de SRL ”Market Sistem Plus” și s-a radiat SRL ”Market Sistem Plus” din registrul de stat al persoanelor juridice (f.d. 210-217).

<u>Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 martie 2025, s-a admis cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului, Bostan Nicolae.

S-a validat poprirea privind încasarea de la SRL ”Construm” în beneficiul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului a sumei în mărime de 92 040 lei.

S-a încasat de la de la SRL ”Construm” în beneficiul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului suma în mărime de 78 000 lei cu titlu de datorie și 14 040 lei cu titlu de penalitate, în total 92 040 (nouăzeci și două mii patruzeci) lei.

S-a încasat de la SRL ”Construm” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2 761,20 (două mii șapte sute șaizeci și unu,20) lei.

<u>Solicitarea apelantului:</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 21 martie 2025, SRL „Construm” a declarat apel (nemotivat) asupra acesteia, anexînd dovada achităriii taxei de timbre în sumă de 200 lei (f.d.236-237).

Ulterior, la data de 06 noiembrie 2025, SRL „Construm” a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 martie 2025, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii. Totodată, a anexat dovada achitării taxei de stat în sumă de 365.47 lei.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art.356 Cod de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art.8 alin.(1) din aceeași lege, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate.

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea contestată cu apel a fost pronunțată la 12 martie 2025, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la data de 21 martie 2025, drept urmare, Completul judiciar constată că, apelul a fost depus în interiorul termenului legal.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.

În motivarea cererii de apel, SRL „Construm” a indicat că instanța de fond a dat o interpretare incorectă atît circumstanțelor cauzei, cît şi normelor de drept material care guvernează speţa.

Menționează că instanța de fond a neglijat în totalitate și nu s-a expus în cuprinsul actului judecătoresc atacat asupra excepției de tardivitate a cererii de validare a popririi, deși aceasta a fost invocată expres în scris prin intermediul referinței depuse la dosar.

Susține că raportul obligațional dintre părți derivă exclusiv din Contractul de cesiune nr. MSP-03/12 din 24 mai 2012, dată de la care a început să curgă termenul general de prescripție extinctivă de 3 ani, acesta expirând provizoriu la data de 25 mai 2015.

Consideră că termenul legal de adresare în instanța de judecată a fost depășit în mod flagrant cu peste 7 ani și 6 luni, perioadă în care intimatul SA „Electrosistem” a rămas în pasivitate totală și nu a întreprins nicio acțiune legală în vederea

recuperării creanței, fapt ce afectează stabilitatea circuitului civil și securitatea raporturilor juridice.

Mai specifică că instanța de insolvabilitate a validat în mod eronat o poprire bazată pe un contract de cesiune simulat, care nu a dat naștere niciunui raport juridic valabil și care nu este susținut de alte probe financiare sau documente contabile primare, precum facturi fiscale sau acte de predare-primire a lucrărilor, care să ateste realitatea și caracterul cert al datoriei.

Invocă faptul că existența unui litigiu cu privire la realitatea creanței exclude posibilitatea calificării acesteia ca un bun cert din masa debitoare, motiv pentru care litigiul de drept comun apărut urma a fi examinat de instanțele de drept comun potrivit competenței, și nu în cadrul procedurii simplificate de insolvabilitate.

La fel susține că, că actul juridic invocat de intimat reprezintă o simulație absolută, încheiată fără intenția de a produce efecte juridice, fiind astfel lovit de nulitate absolută conform normelor de drept civil.

Prin prisma celor expuse, apelantul solicită admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, iar în rejudecare, respingerea cererii de validare a popririi ca fiind tardivă și neîntemeiată, desființarea popririi instituite, constatarea nulității contractului de cesiune simulat și încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

Ulterior, la data de 02 februarie 2026, lichidatorul SA „Electrosistem” Bostan Niolae a prezentat referință asupra cererii de apel, solicitînd respingerea cererii de apel, cu menținerea încheierii instanței de fond pe care o consideră întemeiată.

Studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat concluzionează că apelul declarat de SRL „Construm” este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 martie 2025, din următoarele considerente.

Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit dispoziţiilor art. 8 alin. (1) şi (6) din legea insolvabilității, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanţei de insolvabilitate.

Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă

apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrative al Curții de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 2i-234/19 din 06.06.2019, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SA „Electrosistem”, IDNO: 1003600100559, cu sediul în mun. Chişinău, str. Tighina 23/3, Republica Moldova şi a fost intentat procesul de insolvabilitate faţă de acesta. In calitate de administrator al insolvabilităţii a fost desemnat administratorul autorizat Nicolae Bostan, deţinător al autorizaţiei nr. 19 din 14.01.2015 eliberată de Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova.

În urma verificării actelor de gestiune ale întreprinderii insolvabile, s-a constat că, SRL „Construm”, IDNO: 1002600014031, dispune de o datorie faţă de SA „Electrosistem” (în proces de insolvabilitate) în mărime de 78000,00 lei (şaptezeci şi opt mii lei).

Creanţa menţionată este întemeiată în baza Contractului de preluare a datoriei nr. MSP03/12 din 24.05.2012, potrivit căruia SRL „Construm” a preluat datoria SRL „Market Sistem Plus” şi s-a obligat să stingă datoria celui din urmă faţă de SA „Electrosistem” în sumă totală de 78000,00 lei.

Potrivit pct. 2.1 din Contractul de preluare a datoriei nr. MSP-03/12 din 24.05.2012 „se stinge datoria SC ‚Market Sistem Plus” SRL către SA „Electrosistem ” în mărime de 78000,00 lei (şaptezeci şi opt mii lei)”, „se formează datoria SRL „Construm” fată de SA „Electrosistem” în mărime de 78000,00 lei (şaptezecişi opt mii lei).

Totodată conform pct. 2.4 din Contractul de preluare a datoriei nr. MSP-03/12 din 24.05.2012 în cazul neexecutării în termen a obligaţiilor contractuale de către SRL „Constum" privind achitarea sumei contractuale, acesta urmează să achite penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

La fel din materialele cauzei rezultă că, poprirea înaintată spre validare de lichidatorul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului față de terțul poprit SRL ”Construm” a fost înființată prin somația nr. 826 din 30.10.2019, care a fost recepționată la 04.11.2019 (f.d. 7-8).

Astfel, prin somaţia expediată, terțul poprit a fost informat despre necesitatea achitării datoriei față de debitorul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului în mărime totală de 92 040 lei, formată din datoria de bază în mărime de 78 000 lei și penalitatea în mărime de 14 040 lei (f.d. 7).

Ulterior, la 28 noiembrie 2019, lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae a înaintat în instanța de judecată cerere privind validarea popririi față de terțul poprit SRL ”Construm” în sumă de 78 000 lei și penalitatea în mărime de 14 040 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 14 septembrie 2020, s-a admis cererea de validare a popririi înaintată de lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae cu privire la validarea popririi şi încasarea sumei de la terţul poprit SRL ”Construm”; s-a validat poprirea și s-a încasat de la terțul poprit SRL

”Construm” în masa debitoare a SA ”Electrosistem” suma datoriei în mărime de 78 000 lei, a penalității în sumă de 14 040 lei; s-a încasat din contul SRL ”Construm” în beneficiul statului taxa de stat în suma de 2 761,20 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 14 septembrie 2020, la 28.09.2020 SRL ”Construm” a contestat-o cu recurs.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2020, s-a admis recursul declarat de SRL ”Construm”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 septembrie 2020 și s-a restituit pricina spre rejudecare în Judecătoria Chișinău, sediul Central, în alt complet de judecată.

La 23.03.2021, terțul poprit SRL ”Construm” a depus referință la cererea de validare a popririi.

În motivarea referinței, terțul poprit a invocat tardivitatea cererii de validare a popririi.

În acest sens, a menționat că datoria rezultă din raportul obligațional ce reiese din Contractul de cesiune nr. MSP-03/12 din 24.05.2012. Astfel, dreptul debitorului insolvabil de a solicita achitarea datoriei formate în baza acestui contract a început să curgă la 24.05.2012 și a expirat după 3 ani, adică aproximativ la 25.05.2015, iar SA ”Electrosistem” în perioada de aproximativ 7 ani și 6 luni, nu a întreprins nici o acțiune în vederea restituirii datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 iulie 2021, s-a respins cererea de lichidatorului SA ”Electrosistem” în procedura falimentului, Bostan Nicolae împotriva terțului poprit privind validarea popririi şi încasarea datoriei în mărime de 92 040,00 lei și s-a desființat poprirea înființată de lichidatorul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului Bostan Nicolae împotriva terțului poprit SRL ”Construm”, în sumă de 92 040,00 lei.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la 20.07.2021, lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae a contestat-o cu recurs.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, s-a admis recursul declarat de lichidatorul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului, Bostan Nicolae; s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 iulie 2021, și s-a restituit cauza la rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Central în același complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, ținând cont de faptul că prin referința depusă de administratorul SRL ”Construm”, Galina Ulian la 23.03.2021 a fost invocată tardivitatea acțiunii, instanța de judecată a pus în discuție chestiunea privind ridicarea excepției de tardivitate.

Astfel, reprezentantul lichidatorului SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae, Bostan Gheorghe a solicitat respingerea excepției de tardivitate și a menționat că acțiunea este depusă în termen, fiind anexat răspunsul din 20.09.2017 al SRL ”Construm”.

Prin încheierea protocolară pronunțată în cadrul ședinței de judecată, instanța a respins excepția de tardivitate depusă de terțul poprit SRL ”Construm”, fiind reținute ca întemeiate argumentele reclamantului, precum că prin răspunsul terțului poprit SRL ”Construm” din 20.09.2017, a fost întreruptă curgerea termenului de prescripție, în temeiul art. 277 Cod civil (redacția veche), cât și art. 401 Cod civil (modernizat), circumstanțe stabilite în pct. 55 a deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 08.02.2022. Respectiv, a concluzionat că din data de 20.09.2017 a început să curge un nou termen care urma să expire la 20.09.2020, prezenta acțiune fiind depusă la 28.11.2019 în termenul legal de prescripție.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 27.04.2023, s-a admis cererea lichidatorului SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae împotriva terțului poprit SRL ”Construm” privind validarea popririi și încasarea datoriei. S-a validat poprirea înființată de lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae împotriva terțului poprit SRL ”Construm”, în sumă totală de 92 040,00 lei. S-a încasat de la SRL ”Construm” în contul masei debitoare a SA ”Electrosistem” suma de 78 000,00 lei cu titlu de datorie și suma de 14 040 lei cu titlu de penalități, în total suma de 92 040,00 lei. S-a încasat de la SRL ”Construm” în beneficiul statului suma de 2 761,20 lei cu titlu de taxă de stat.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la 05.05.2023 SRL ”Construm” a contestat-o cu recurs.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2024, s-a admis apelul declarat de SRL ”Construm”; S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 aprilie 2023 în cauza civilă prin care s-a admis cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SA ”Electrosistem”, Bostan Nicolae către terțul poprit SRL ”Construm” privind încasarea sumei, cu restituirea cauzei la rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Central, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 martie 2025, s-a admis cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului, Bostan Nicolae. S-a validat poprirea privind încasarea de la SRL ”Construm” în beneficiul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului a sumei în mărime de 92 040 lei. S-a încasat de la de la SRL ”Construm” în beneficiul SA ”Electrosistem” în procedura falimentului suma în mărime de 78 000 lei cu titlu de datorie și 14 040 lei cu titlu de penalitate, în total 92 040 (nouăzeci și două mii patruzeci) lei. S-a încasat de la SRL ”Construm” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2 761,20 (două mii șapte sute șaizeci și unu,20) lei..

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 21 martie 2025, SRL „Construm” a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Completul specializat apreciază ca fiind justă și întemeiată soluția instanței de insolvabilitate, or, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (1)–(3) și (11) din Legea insolvabilității, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție, caz în care poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvabilității/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate/faliment asupra debitorului. Prin somație se va pune în vedere terțului, care devine, potrivit alin. (1), terț poprit, interdicția de a plăti fără acordul administratorului insolvabilității/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarându-le indisponibilizate. Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului.

Prin prisma normelor menționate la art. 126 din Legea insolvabilităţii, rezultă că poprirea este o procedură prin care administratorul insolvabilității urmărește sumele de bani sau bunurile datorate debitorului insolvent de către o a treia persoană. Respectiv, urmăririi silite prin poprire sunt supuse mijloacele băneşti care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente. Prin urmare, temeinicia popririi urmează a fi probată în condiţiile unei proceduri contencioase, în cadrul căreia lichidatorul debitorului insolvabil trebuie să facă dovada certă a existenței creanţei pe care o are împotriva terţului poprit, deoarece validarea în sine are drept scop valorificarea masei debitoare întru onorarea obligaţiilor de plată față de creditori.

Astfel, reclamantul urmează să demonstreze faptul că pretinsa creanţă întruneşte trei condiţii cumulative: să fie certă, adică fermă şi să nu trezească dubii; să fie lichidă, adică într-un cuantum determinat; şi să fie exigibilă, adică ajunsă la scadenţă. Or, conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Mai mult decât atât, prin prisma art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu niciun fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art. 130 alin. (1), (3) şi (5) din acelaşi cod, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei, proba fiind declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

La caz, Completul judiciar specializat reține că, la examinarea cererii de validare a popririi și încasarea datoriei, instanţa de fond în mod corect a stabilit că raporturile juridice dintre creditorul insolvent S.A. „Electrosistem” și terțul poprit S.R.L. „Construm” sunt pe deplin confirmate. Or, la data de 24.05.2012, între S.A. ”Electrosistem”, S.R.L. ”Construm” și S.R.L. ”Market Sistem Plus”, a fost încheiat contractul de preluare a datoriei nr. MSP-03/12 (f.d. 9-10). Potrivit preambulului acestui contract, S.R.L. ”Market Sistem Plus” deținea o datorie față de S.A. ”Electrosistem” în baza contractului de leasing financiar nr. 29/07 din 14.08.2007. Conform pct. 2.1 din contract, S.R.L. ”Construm” s-a obligat direct și necondiționat față de S.A. ”Electrosistem” să achite datoria S.R.L. ”Market Sistem Plus” în mărime de 78 000 lei.

Potrivit pct. 2.3 din același act, S.R.L. ”Construm” s-a obligat să transfere suma integrală către S.A. ”Electrosistem” până la termenul-limită de 15 iunie 2012. Iar potrivit pct. 2.4, în cazul neachitării în termen a obligațiilor contractuale de către S.R.L. ”Construm”, ultimul va achita și o penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

În acest sens, Completul judiciar consideră oportun de reitera prevederile art. 556 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare la momentul încheierii contractului de preluare a datoriei), care stuează expres că, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract, moment din care cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă.

În conformitate cu prevederile art. 823 alin. (1) Cod civil (modernizat), o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract, cedentul fiind substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Totodată, conform art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil (redacția de până la modernizarea din 01.03.2019), drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit prevederilor art. 513 alin. (1) Cod civil (redacția de până la 01.03.2019), debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă şi

diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei, iar potrivit art. 572 din același cod, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

De asemenea, conform art. 514 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Instanța reține că potrivit art. 572 alin. (1) Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019), temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar conform alin. (2) al aceluiași articol, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Or, înscrisurile contractuale invocate de lichidatorul Bostan Nicolae, coroborate cu recunoașterile exprese ale debitorului, confirmă cu certitudine existența unei creanțe care întrunește cumulativ condițiile de a fi certă, lichidă și exigibilă.

Completul judiciar specializat remarcă faptul că instanța de fond a reținut în mod judicios că, deși somația de înființare a popririi nr. 826 din 30.10.2019 a fost legal recepționată de S.R.L. „Construm” la data de 04.11.2019 (f.d. 7-8), aceasta nu și-a executat obligațiile financiare și nici nu a contestat existența raporturilor de drept comercial în termenul legal.

În această ordine de idei, verificând din oficiu respectarea termenelor speciale de procedură stabilite de legea specială, instanța de apel reține că lichidatorul S.A. „Electrosistem” a respectat cu strictețe termenul legal de sesizare a instanței de insolvabilitate, prevăzut de art. 126 alin. (9) din Legea insolvabilității, depunând cererea de validare la data de 28.11.2019 (f.d. 3-5). În speță, termenul special a început să curgă de la data recepționării somației de către terțul poprit, respectiv de la 04.11.2019. Așa-dar, introducerea acțiunii la 28.11.2019 s-a realizat în interiorul termenului legal, cu respectarea deplină a prevederilor art. 112 din Codul de procedură civilă și ale legii speciale, fiind înlăturată în mod categoric orice nuanță de tardivitate procedurală sub acest aspect.

Subsecvent celor statuate, Completul judiciar reține neîntemeiete alegațiile apelantului privind împlinirea termenului general de prescripție extinctivă de 3 ani, prin faptul că dreptul la acțiune ar fi expirat la data de 25.05.2015. Or, analizând materialele dosarului prin prisma regulilor de interpretare a probelor instituite de art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța de control judiciar constată că termenele de prescripție au fost întrerupte prin acte juridice de recunoaștere indubitabilă.

În conformitate cu art. 277 din Codul civil (în redacția de până la 01.03.2019) și normelor simetrice din art. 401 din Codul civil modernizat, *cursul prescripţiei se întrerupe prin recunoaşterea de către debitor a datoriei*.

În speță, prin răspunsul oficial la pretenție din data de 20.09.2017 (f.d. 28), semnat și ștampilat fără rezerve, S.R.L. „Construm” a confirmat expres preluarea obligației și a dat asigurări că va proceda la achitarea sumei de 78 000 lei. Acest act juridic unilateral a avut ca efect ștergerea timpului scurs anterior și declanșarea unui nou termen de prescripție de 3 ani, care urma să se împlinească abia la 20.09.2020. Prin urmare, depunerea cererii introductive la 28.11.2019 s-a situat cu certitudine în interiorul arcului temporal de protecție juridică, aspect statuat cu autoritate de lucru judecat și prin decizia anterioară a Curții de Apel Chișinău din 08.02.2022.

De asemenea, instanța de apel nu poate reține argumentul apelantului precum că datoria litigioasă nu ar exista în realitate, deoarece în cadrul raporturilor comerciale dintre persoanele juridice, stingerea obligațiilor financiare este guvernată de norme imperative de ordine publică privind disciplina de casă și decontările bănești.

În acest sens, se face referire la normele Codului de procedură civilă și ale Legii contabilității, potrivit cărora stingerea obligațiilor sau lipsa datoriei nu pot fi probate prin înscrisuri simple sub semnătură privată sau simple afirmații declarative. Deci, creanța în mărime de 92 040 lei rămâne una certă, lichidă și perfect exigibilă.

Mai mult decât atât, Completul judiciar subliniază că raportul obligațional inițial a fost asumat de bunăvoie de către apelant. Or, prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă impun fiecărei părți obligația de a-și proba afirmațiile, stabilind imperativ că *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale*.

Astfel, alegațiile apelantului privind caracterul simulat al Contractului de preluare a datoriei nr. MSP-03/12 nu doar că sunt lipsite de suport probatoriu legal, dar și contravin propriei conduite anterioare. Or, în raporturile comerciale dintre profesioniști, stingerea unei datorii nu poate fi probată prin simpla pasivitate sau negare. Prin urmare, în mod judicios prima instanță a înlăturat apărările pasive ale terțului poprit, considerând creanța ca fiind pe deplin exigibilă.

Dezvoltând acest raționament juridic, Completul de judecată reține că teza simulației contractuale invocată de apelant în baza art. 221 din Codul civil este neîntemeiată, bazându-se pe o interpretare eronată a instituției nulității. Pentru ca un act juridic să fie calificat drept simulat, sarcina probațiunii impune prezentarea unui contraînscris valabil, întocmit concomitent, care să consfințească o altă manifestare de voință a părților semnatare și să înlăture efectele actului public. Astfel, la caz, apelantul S.R.L. „Construm” nu a prezentat nicio dovadă certă și niciun înscris constatator din care să rezulte că la data de 24.05.2012 intenția comună a celor trei entități juridice a fost alta decât asumarea și transferul efectiv al datoriei în sumă de 78 000 lei. Respectiv, simpla absență din evidența contabilă

a unor documente justificative subsecvente nu este de natură să atragă nulitatea absolută a raportului obligațional născut, Contractul de preluare a datoriei nr. MSP-03/12 producându-și pe deplin efectele juridice de la data semnării sale de către părți.

Totodată, argumentul invocat de apelant precum că instanța de fond s-a ghidat exclusiv pe înscrisuri unilaterale prezentate de lichidator, fără a verifica realitatea raporturilor juridice dintre părți, nu poate fi reținut de instanța de apel, deoarece Contractul de preluare a datoriei și Răspunsul oficial la pretenție din data de 20.09.2017 nu constituie acte unilaterale, ci reprezintă manifestări de voință bilaterale și recunoașteri clare de creanță semnate și ștampilate de însuși debitorul S.R.L. „Construm".

În ceea ce privește critica apelantului referitoare la încălcarea competenței și susținerea că pricina trebuia judecată de o instanță de drept comun, Completul judiciar o califică ca fiind vădit nefondată.

În acest sens, Completul consideră oportun de a reitera prevederile art. 1 alin. (4) și art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care stabilesc expres că instanța de insolvabilitate dispune de o competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Această regulă de competență materială absolută este dublată de prevederile art. 126 alin. (2) și (11) din aceeași lege, care stipulează imperativ că, dacă din probe rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, judecătorul specializat va adopta hotărârea de validare a popririi.

Mai mult, această interpretare este pe deplin aliniată cu **pct. 2.2 și pct. 2.6 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 24 martie 2014**, care stipulează expres că cererile în temeiul art. 126 din Lege privind urmărirea silită prin poprire reprezintă litigii ce țin de masa debitoare și se vor judeca în mod separat, în procedură contencioasă, de către același complet (judecător) al instanței de insolvabilitate care are în procedură dosarul de insolvabilitate respectiv. Astfel, examinarea cererii de către completul specializat al Judecătoriei Chișinău reprezintă o respectare strictă a normelor de competență de ordine publică.

Prin prisma celor menționate și reiterate mai sus, Completul judiciar constată că instanța de fond în mod corect și întemeiat a dispus validarea popririi și încasarea din contul terțului poprit S.R.L. „Construm" în beneficiul masei debitoare a S.A. „Electrosistem" a sumei totale de 92 040 lei, dintre care datoria de bază este în cuantum de 78 000 lei, iar penalitatea contractuală reprezintă suma de 14 040 lei, hotărârea atacată fiind pe deplin legală, temeinică și la adăpost de orice critică de casare.

Referitor la temeinicia calculării penalității, se reține că, potrivit pct. 2.4 din Contractul de preluare a datoriei nr. MSP-03/12 din 24.05.2012, părțile au instituit o clauză penală expresă, stipulând că în caz de neachitare în termen a obligațiilor

contractuale, S.R.L. „Construm” va achita o penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, Completul reține că această convenție accesorie este în deplină concordanță cu prevederile art. 624 și art. 625 din Codul civil (în redacția în vigoare la momentul asumării obligației), potrivit cărora clauza penală reprezintă o prevedere contractuală prin care părţile determină mărimea despăgubirilor în caz de neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligaţiei, fiind scutit creditorul de obligația de a proba mărimea prejudiciului suferit.

Întrucât termenul de executare a obligației principale de plată a fost stabilit fix până la data de 15 iunie 2012 (pct. 2.3 din contract), iar apelantul S.R.L. „Construm” nu a prezentat dovezi liberatorii de plată care să ateste stingerea creanței conform art. 118 din Codul de procedură civilă, acesta s-a aflat de drept în întârziere (în întârzierea debitorului). Prin urmare, în temeiul art. 126 alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, care stipulează că indisponibilizarea prin poprire se întinde și asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înființarea popririi, instanța de fond a aplicat corect normele de drept material prin validarea penalității contractuale de 14 040 lei, calculată legal în limitele termenului de prescripție repornit, sumă care reflectă pe deplin sancțiunea civilă pentru neexecutarea culpabilă a obligațiilor bănești asumate.

La fel, Completul judiciar constată că prima instanță a aplicat în mod corect și corelat normele materiale și procesuale privind cheltuielile de judecată. Or, potrivit art. 82 și art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul este obligată să plătească părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la taxa de stat nr. 1216 din 03.12.1992 (în vigoare la momentul înaintării cererii în instanța de judecată), pentru cererile de chemare în judecată privitoare la litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat se calculează în mărime de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată de la persoanele juridice.

Prin urmare, raportat la suma totală încasată de 92 040 lei, obligarea terțului poprit S.R.L. „Construm” la plata taxei de stat în mărime de 2 761,20 lei în beneficiul bugetului de stat este pe deplin legală, fiind rezultatul unui calcul matematic exact ce reflectă cota procentuală imperativă stabilită de legiuitor.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel nu poate reține argumentul apelantului privind imposibilitatea apărării, deoarece materialele dosarului atestă cu certitudine că terțul poprit a fost legal citat, bucurându-se de toate garanțiile unui proces echitabil. Or, procesul civil impune părților obligația de a manifesta diligență și bună-credință. Prezentarea unor apărări de fond și a unor alegații noi direct în fața instanței de control judiciar, fără justificarea unei imposibilități obiective de a le produce în fața primei instanțe în termenele stabilite, reprezintă o

tentativă inadmisibilă de eludare a primului grad de jurisdicție și o exercitare abuzivă a drepturilor procedurale. Prin urmare, pasivitatea manifestată inițial nu poate fi reparată în apel prin invocarea propriei culpe.

Suplimentar celor reținute, Completul judiciar reiterează că instituția validării popririi în cadrul procedurii de insolvabilitate nu reprezintă doar un simplu mecanism de executare silită de drept comun, ci constituie un instrument juridic de ordine publică menit să asigure realizarea operativă a masei debitoare. Iar, scopul imperativ al Legii insolvabilității este maximizarea activelor debitorului în vederea satisfacerii creanțelor tuturor creditorilor înscriși în tabel.

În acest context, pasivitatea sau refuzul nejustificat al terțului poprit de a-și executa obligațiile certe și exigibile față de debitorul insolvent nu aduce atingere doar intereselor lichidatorului, ci prejudiciază în mod direct întregul corp de creditori și eficiența procedurii colective.

Prin urmare, argumentul invocat de apelant precum că validarea popririi ar constitui o îmbogățire fără justă cauză a masei insolvabilității nu poate fi primit de instanța de apel, deoarece o creanță legal născută dintr-un contract comercial, confirmată prin acte fiscale necontestate, reprezintă un activ legitim al debitorului. Iar, validarea acesteia de către instanța de judecată constituie o garanție a legalității și a protecției masei creditorilor împotriva tentativelor de sustragere de la executare. Terțul poprit nu se poate elibera de obligația de plată prin invocarea unor apărări formale sau a unor înscrisuri extrabalantice, având datoria legală de a manifesta o conduită transparentă și cooperantă în raport cu organele care gestionează procedura de faliment simplificat.

În consecință, Completul conchide că toate argumentele apelantului invocate în apelul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate şi urmează a fi respinse.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către SRL ”Construm” în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul specializat notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat conchide a respinge apelul declarat de SRL ”Construm” şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 martie 2025.

Într-o altă ordine de idei, cu privire la îndeplinirea obligațiilor fiscale de natură procesuală, Completul judiciar specializat reține cu certitudine că taxa de stat aferentă controlului judiciar în apel nu a fost achitată integral de către apelantul S.R.L. „Construm”.

În conformitate cu prevederile art. 82 și art. 83 din Codul de procedură civilă, corelate cu pct. 1.5 și pct. 1.1.3 din Anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, cererile cu caracter patrimonial depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate se impun cu taxă de stat proporțională, calculată la valoarea acțiunii sau a sumei contestate.

Totodată, potrivit pct. 1.16 din aceeași anexă a Legii nr. 213/2023, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor de judecată în litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat se stabilește imperativ în cuantum de 85% din taxa calculată sau achitată în prima instanță din suma contestată.

Prin prisma normelor precitate, în cuprinsul părții motivate a Încheierii Curții de Apel din 12 august 2025, instanța de control judiciar a stabilit în mod corect și explicit că, raportat la valoarea litigiului de 92 040 lei, cuantumul taxei de stat datorate de apelant la depunerea căii de atac constituie suma de 2 814,49 lei. Cu toate acestea, din analiza materialelor dosarului rezultă că în partea dispozitivă a aceleiași încheieri din 12 august 2025 a fost comisă o eroare materială evidentă de dactilografiere, prin care i s-a acordat apelantului un termen de conformare pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în sumă de doar 365,47 lei, creându-se o contradicție între raționamentul juridic din motivare și dispoziția finală.

Completul de judecată subliniază că, deși apelantul S.R.L. „Construm” s-a conformat formal dispozitivului încheierii prin prezentarea ordinului de plată nr. 69 din 05.11.2025 în mărime de 365,47 lei, această plată parțială nu stinge obligația fiscală născută în temeiul legii. Punerea pe rol a cauzei și examinarea pe fond a căii de atac în baza unui dispozitiv afectat de o eroare de calcul nu îl exonerează pe recurent de plata integrală a taxelor de ordine processual-fiscală. Or, în virtutea art. 94 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată sunt suportate de partea care a pierdut procesul, iar compensarea sau scutirea parțială în lipsa unui temei legal expres constituie o încălcare directă a disciplinei financiare judiciare.

Prin urmare, având în vedere soluția de respingere a apelului ca neîntemeiat, Completul judiciar specializat constată că se impune restabilirea legalității sub aspectul încasării veniturilor la bugetul de stat. În acest sens, diferența neachitată dintre cuantumul legal stabilit în motivarea încheierii (2 814,49 lei) și suma efectiv vărsată în baza dispozitivului eronat (365,47 lei), ***adică suma de 2 449,02 lei*** (***două***

mii patru sute patruzeci și nouă lei și 02 bani), urmează a fi încasată în mod obligatoriu din contul apelantului S.R.L. „Construm" în beneficiul statului, prin intermediul prezentei decizii, actul de dispoziție constituind titlu executoriu direct în această privință.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul judiciar din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de SRL "Construm", ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 12 martie 2025, adoptată la cererea lichidatorului SA "Electrosistem" în procedura falimentului, Bostan Nicolae către terțul poprit SRL „Construm" privind validarea popririi şi încasarea datoriei.

Se încasează din contul apelantului S.R.L. „Construm" în beneficiul statului cu titlu de datorie neachitată la taxă de stat suma de 2 449,02 lei (două mii patru sute patruzeci și nouă lei și 02 bani).

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela